

Souhrnný list: Být člověkem je skvělé

*„Sklání se lesní zátoka
v rytmu horských potoků...
Pokud chceš nalézt pramen,
musíš jít vzhůru, proti proudu.
Prodírej se, hledej, nevzdávej se,
víš, že někde tu být musí –
Kde jsi, prameni?... Kde jsi,
prameni?!“*

(Jan Pavel II., Římský triptych)

- ✓ Krása stvoření vypovídá o existenci tvůrce.
- ✓ Člověk je stvořen jako jedinečná bytost schopná dialogu s Bohem.
- ✓ Do nitra osoby člověka je vepsána touha po nalezení smyslu života.

Souhrnný list: Identita muže a ženy, sebezřetel

„Člověk nemůže žít bez lásky. Je sám sobě nepochopitelnou bytostí a jeho životu chybí smysl, nepozná-li lásku, nesetká-li se s ní, nezakusí-li ji, nepřivlastní-li si ji nějak a neprokazuje-li ji sám aktivně druhým.“

(sv. Jan Pavel II.)

- ✓ Muži a ženy jsou si před Bohem rovni. Bůh stvořil člověka v dynamice dvou pohlaví, aby se doplňovali a vytvářeli jednotu.
- ✓ Hřích prvních lidí zásadně narušil život všech lidí.
- ✓ Hluboké touhy člověka odkazují k Bohu, který je pro člověka cílem. Jeho má člověk cele milovat.

Souhrnný list: Křehkost a milost, zápas o život

„Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval! Hle, tys byl uvnitř, když já jsem byl venku, a tam jsem tě hledal, vrhal jsem se na to krásné, co jsi stvořil, já netvor. Tys byl se mnou, ale já jsem s tebou nebyl. To, co by vůbec nebylo, kdyby to nebylo v tobě, drželo

mě daleko od tebe. Tys volal, křičel a prorazil mou hluchotu; tys zářil, svítil a zahnal mou slepotu; tys vydával vůni a já jsem ji vdechl, a teď dychtím po tobě; okusil jsem, a nyní lačním a žízním; ty ses mne dotkl, a já hořím touhou po tvém pokoji.“

(sv. Augustin)

- ✓ Bůh nepřestal hledat člověka, když ten zhřešil a odklonil se od něj.
- ✓ Teprve tehdy, když se začne člověk dívat na Ježíše Krista, je schopen plně pochopit sám sebe.
- ✓ Každý je pozván, aby opřel svou naději o Boha, protože v něm je zápas každého člověka vyhrán.

Souhrnný list: Splet' vztahů

„Láska nemůže být redukována na cit, který přichází a odchází. Láska se sice dotýká našeho citového života, ovšem proto, aby nás otevřela milované osobě a zahájila tak cestu, jež spočívá ve vyjití z uzavřenosti vlastního já a vykročení k druhému s cílem budovat trvalý vztah. Láska pak směřuje ke sjednocení s milovanou osobou.“

(papež František)

- ✓ Touha vytvářet vztahy je pro člověka do velké míry přirozená; je to proto, že je stvořen Bohem. Základním a nejdůležitějším prostředím pro rozvoj člověka je rodina.
- ✓ Od mládí je důležité žít ve společenství s vrstevníky.
- ✓ Člověk byl povolán k lásce a bez svobody není možné upřímně milovat.

Souhrnný list: Mezi mužem a ženou

„Rodina jako ohrožená, ale životodárná buňka společnosti: kotva pro ‘tvořivou menšinu!’“

(Lubomír Mlčoch)

- ✓ Člověk je stvořen k Boží podobě, jako muž a žena (stejná důstojnost, specifické uskutečňování podoby lidství), jako jednota těla a duše.
- ✓ Proto je člověk povolán k lásce (vzájemnému obdarování, včetně manželské sexuality).
- ✓ Základním lidským společenstvím je rodina, kterou tvoří manželé (muž a žena) a jejich děti. Na toto povolání je třeba se pečlivě připravovat.

Souhrnný list: Právo na sex?

„Mnoho mužů a žen se snaží zachovat manželskou morálku, ale nechápou svůj život jako obraz, neprožívají ho jako podobenství. Proto je rodinný život jakoby ruší a rozptyluje od myšlenky na Boha. Naopak stane se jim neustálou modlitbou, povznesením myslí k Bohu, začnou-li ho

prožívat jako podobenství duchovní skutečnosti. To platí o všech vztazích muže a ženy. Přitažlivost dvou pohlaví je naprosto přirozená, je to dynamismus stvořených bytostí. Stane se však prázdnou erotikou, ztratí-li svůj hlubší smysl, tj. být obrazem duchovní pravdy. Jakmile se sexuální život manželů stane obrazem spojení duše s Bohem, tak jak nás k tomu vede Písmo, stane se hlubokým zdrojem duchovní inspirace.“

(kardinál Tomáš Špidlík)

- ✓ Pravdivá láska zapojuje celou osobu člověka se všemi jejími oblastmi.
- ✓ Ovládnutí pohlavního napětí je výcvikem v umění milovat.
- ✓ Život se nenaplnuje sexualitou, ale láskou – službou druhým.

Souhrnný list: Udržet se online

„Cílem křesťanské askeze je vytvořit krásnou osobu.“

(Florenskij)

„Duchovní cvičení mají za cíl uspořádaný (harmonický) život, život podle vůle Boží.“

(sv. Ignác)

- ✓ Duchovní život je cesta, během které je celá lidská osoba pronikána láskou Boží (rozum, vůle, cit; tělo, duch; vztahy).
- ✓ Žít evangelium není záležitost automatická, ale vyžaduje odvahu k „propocení košile“.
- ✓ Křesťanský trénink má své osvědčené postupy, nabízí duchovní doprovázení a vyžaduje život v církvi, která je životodárným prostředím.

Souhrnný list: We víru wirtuality

„Je lehčí žít sám, se svými knihami a věcmi, s televizí, se psy a s kočkami! Je neskonale snazší žít sám a pro druhé vykonat něco jen tehdy, když mám na to chuť. Avšak komunita, manželství a rodina stojí na rozhodnutí žít s druhým na 100 %, vytvářet bez ustání vzájemné vztahy.“

(Jean Vanier)

- ✓ Internetová komunikace otevírá mnoho pozitivních možností; avšak nese s sebou i nejedno ohrožení.
- ✓ Virtuální kontakt nenahradí osobní setkání, může je jen doplnit.
- ✓ Internet je též prostorem, kde je třeba uskutečňovat hlásání evangelia: prostřednictvím slova, postojů a svědectví.

Souhrnný list: Moje životní cesta

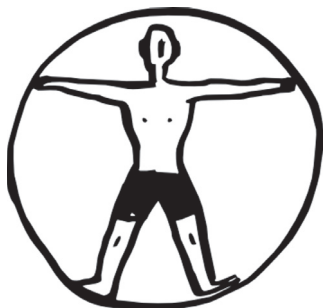

„Nebudu Ti přát, drahá maminko, ani zdraví, ani štěstí. Proč? Protože bych Ti chtěl přát něco lepšího, něco tak dobrého, že sám Pán by Ti nemohl přát nic víc: aby se ve všem na Tobě vyplnila vůle tohoto dobrého Otce a abys ve všem uměla plnit vůli Boží.“

(sv. Maximilián Kolbe)

- ✓ Bůh má daleko větší fantazii, než lidé. Proto ve své lásce dokáže každému člověku nabídnout takové povolání, které mu nejvíce odpovídá.
- ✓ Nesmíme se obávat toho, že jeho povolání může být spojeno i s výzvou k opuštění něčeho.
- ✓ Bůh nenutí, ale zve. Poznat povolání vyžaduje vést s Bohem rozhovor (modlitba). Velkou pomocí bývá i dobrý duchovní průvodce.

Souhrnný list: Naděje bez hranic

„Bůh je základem naděje – nikoli ovšem jakýkoli bůh, ale Bůh, který má lidskou tvář a který nás miloval až do krajnosti. Jeho království není jakýsi imaginární ‘onen svět’, umístěný do budoucnosti, která nikdy nenastane; jeho království je přítomno tam, kde je milován a kde nás zastihne jeho

láska. Jen jeho láska nám umožňuje, abychom ve vši střízlivosti, den po dni vytrvali ve světě, který je nedokonalý, a neztráceli elán naděje. Jeho láska je nám také zárukou toho, že existuje to, co jen mlhavě tušíme, a přece v hloubi srdce očekáváme: život, který je ‘skutečně’ životem.“

(Benedikt XVI.)

- ✓ Lidský život garantuje Bůh. Nikdo není oprávněn nevinný lidský život v jakémkoliv jeho etapě usmrтит (od početí přes nemoc až po přirozenou smrt).
- ✓ Na konci světa dojde ke vzkříšení těl. Na věčnosti budeme opět žít ve svém těle, které bude zduchovnělé.
- ✓ Život v nebi je pro člověka Boží dar, ale jedná se též o úkol a závazek, protože spása není něčím samozřejmým a automatickým.

Souhrnný list: Na cestě k člověku - shrnutí

„Lidé obývají zemi, která má dva póly. Nemají stálé místo, všichni jsou na cestě. Jejich cesta vede od pólu osamělosti k pólu lásky.“

(sv. Jan Pavel II.)

- ✓ Člověk je stvořen milujícím Bohem, se kterým může rozvíjet osobní vztah.
- ✓ Katolický pohled na člověka vychází z Bible, osvobozuje člověka od otroctví a strachu, a je plný žasnutí.
- ✓ Naplnění života člověka spočívá v lásce, ve vzájemném obdarování, v ochotě stávat se darem pro druhé a zase od nich přijímat.